

діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

У зв'язку з наведеними вище вважаємо за необхідне розробити нову доктрину діяльності правоохоронних органів України щодо документування воєнних злочинів російської федерації з використанням СТЗ з урахуванням таких аспектів:

- використання СТЗ як єдиної системи негласного дистанційного отримання інформації;
- чіткий розподіл оперативно-технічних можливостей та сфери відповідальності;
- використання аналітичних методів в організації роботи;
- тісна взаємодія з міжнародними партнерами;
- належне правове регулювання цієї діяльності.

Проблемою може стати висока вартість реорганізації роботи правоохоронної системи, необхідність додаткових витрат для придбання технічних пристроїв та програмного забезпечення. Окрім цього, необхідним буде проведення перепідготовка особового складу відповідних суб'єктів.

Список використаних джерел

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI. URL: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-1>
3. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лютого 1992 року № 2135-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>

Ищук Дмитро Олександрович,

доцент кафедри права та правоохоронної діяльності, Державного університету «Житомирська політехніка», доктор юридичних наук, доцент

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОТИДІЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Захист права власності має особливе суспільне значення, оскільки економічна свобода власності є підґрунтям політичної, національної та релігійної свободи громадян. збалансоване і нормальне функціонування відносин власності в країні, окрім всього,

забезпечує стабільність усієї економічної системи, підвищення рівня добробуту народу в цілому [1].

Протидія та запобігання злочинам проти власності є одним з найважливіших завдань правоохоронних органів і передусім Національної поліції [2].

Аналіз статистичної звітності НП України свідчить про те, що в Україні під час війни офіційно не зареєстровано істотного зростання рівня кримінальних правопорушень проти власності [3].

На думку окремих науковців [4], одним із основних чинників такої ситуації є наявність високого рівня латентності цих деліктів, який обумовлений труднощами їх реєстрації та подальшого розслідування, насамперед на окупованій території, про що свідчать відповідні повідомлення ЗМІ (відомі численні випадки вчинення окупантами крадіжок з житла чи іншого володіння особи, вивезення за межі України зерна, металургійних виробів, незаконного заволодіння гуманітарною допомогою тощо) [4].

Крім того, як свідчать окремі наукові дослідження [5] вчинення злочинів проти власності здебільшого притаманне організованим групам та злочинним організаціям. При цьому, характерною рисою сучасної організації є стійкість і здатність функціонувати та розвиватись в умовах постійних змін зовнішнього середовища.

Очевидно, що наведені дані лише підтверджують складність протидії правоохоронними органами багаторівневим транснаціональним (добре організованим і злагодженим) ієрархічним злочинним організаціям [6, с. 347].

Отже, протидія кримінальним правопорушенням, зокрема і проти власності в умовах воєнного стану вимагає злагоджених, комплексних і системних заходів з боку правоохоронних органів держави [7]. Це означає, що в систему заходів протидії має входити комплекс заходів економічного, політичного, організаційного та правового характеру, які необхідно гармонійно поєднувати.

Аналіз наукової літератури [8] свідчить про те, що до основних напрямів підвищення ефективності їх діяльності в умовах воєнного стану доцільно віднести такі:

1. Формування єдиної комплексної державної політики у сфері запобігання та протидії злочинності в умовах воєнного стану.
2. Удосконалення нормативно-правової бази, що врегульовує діяльність правоохоронних органів в умовах воєнного стану.
3. Розробка дієвої системи заходів протидії злочинності в умовах воєнного стану.

4. Посилення взаємодії правоохоронних органів між собою та з іншими органами державної влади, місцевого самоврядування, військовими формуваннями, засобами масової інформації, громадськістю, а також забезпечення належної координації діяльності правоохоронних органів.

5. Підвищення рівня ресурсного забезпечення правоохоронних органів.

Список використаних джерел

1. Богучарова О.І. Психологія корисливого злочинця в світлі статистики. URL: <http://dspace.lduvs.edu.ua/bitstream.pdf>.

2. Свірін М. О., (2020). Протидія та запобігання злочинам проти власності в діяльності національної поліції України. Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка, 4(80). вилучено із <https://journal.lduvs.lg.ua/index.php/journal/article/view/257>

3. Звіт Національної поліції України про результати роботи у 2022 році. URL: https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/17-civik-2018/zvit2022/Zvit_polic_2022.pdf

4. Вознюк А. А. Воєнний та надзвичайний стан як обставини, що впливають на кваліфікацію кримінального правопорушення або призначення покарання. Юридичний науковий електронний журнал. 2022. № 6. С. 308–317. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-6/69>

5. Севрук В.Г. Протидія злочинам, що вчиняються організованими групами і злочинними організаціями, які сформовані на етнічній основі: теорія та практика: монографія. Київ: «Видавництво Людмила», 2022. 1092 с.

6. Павленко С.О. Основи оперативно-розшукової тактики: монографія. Київ: «Видавництво Людмила», 2022. 624 с.

7. Протидії злочинності в умовах воєнного стану: підсумки, реалії, нові виклики. URL: <https://zvenrada.gov.ua/news/1660824202/>.

8. Савчук Р.М. Основні напрями підвищення ефективності діяльності правоохоронних органів в умовах воєнного стану. URL: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/11/83-1.pdf>.